

Interview met Antoine Serrarens – een leven tussen de trekpaarden

Voor Antoine Serrarens zijn trekpaarden al zijn hele leven vanzelfsprekend. Hij groeide ermee op en maakte door de jaren heen bijna alle facetten van de fokkerij mee: van ringmeester tot arbiter, jurylid en uiteindelijk erelid van de vereniging.

Opgegroeid tussen de hengsten

“Eigenlijk ben ik er gewoon ingerold,” vertelt Antoine. Mijn vader was hengstenhouder en wij groeiden op tussen de trekpaarden. Onze stalnaam “van het Hoogland” was de naam van de boerderij.

De liefde voor het ras zat er dus al vroeg in. In 1976 maakte Antoine voor het eerst de Nationale Tentoonstelling mee, een evenement dat later een belangrijke rol in zijn leven zou spelen.

Een bijzonder moment in zijn eigen stal was de aankoop van zijn eerste hengst: **Markus**. “Dat was de eerste hengst die we zelf in bezit hadden. Dat was toch wel iets speciaals.”

Van ringmeester tot jury

Antoine begon zijn loopbaan op de Nationale Tentoonstelling als ringmeester. Later werd hij arbiter voor trekpaarden tijdens de Nationale Tentoonstelling in de Brabanthallen. Uiteindelijk groeide hij door tot jurylid, waarbij hij verschillende rubrieken mocht beoordelen en later zelfs de kampioenschappen op zaterdag.

“Daar heb ik wel lang op moeten wachten,” vertelt Antoine lachend. “Je moest echt ervaring opbouwen voordat je jurylid kon worden.”

Een van de zwaarste rubrieken die hij ooit moest beoordelen staat hem nog goed bij. “Dat was een rubriek met 30 merries, samen met jurylid de heer Kronenburg. Dat was echt een hele klus”.

Jurywerk en opleiding

Het jurywerk gebeurde altijd zorgvuldig en volgens een vaste methode. Je kwam als jury eerst samen om de lijn van beoordelen te bespreken. Daarna werden vaak drie paarden apart opgesteld om goed te vergelijken en te bepalen welke er het beste uitkwam.

Antoine werkte ook lang mee aan de jurycursus voor nieuwe juryleden. Voor een aspirant-jurylid officieel benoemd werd, mocht hij al op proef meelopen met de jury.

“Dat was mooi werk om zo de kneepjes van het vak over te brengen aan de nieuwe juryleden. Zo leerden zij het vak echt in de praktijk.”

Tijdens de Nationale Tentoonstelling verbleven juryleden traditioneel bij Van der Valk in Vught, en op donderdagavond was er altijd een officiële ontvangst in de Brabanthallen, met de burgemeester van 's-Hertogenbosch als gastheer.

Indrukwekkende paarden

In al die jaren heeft Antoine natuurlijk veel bijzondere paarden gezien. Eén merrie staat hem nog altijd bij:

Eén van de vele mooie merries die ik ooit mocht jureren was **Bea van de Lemmenweg**, van de familie Swinkels. Zij werd ook nationaal kampioen in 2004

Ook een ander moment maakte diepe indruk. De bruine hengst **Udo van Brandevoort**, nationaal kampioen in 1988. Dat was indrukwekkend om te zien, zeker samen met mijn vrouw en kinderen op de tribune.”

Bestuurlijk werk

Naast zijn werk als jurylid was Antoine ook bestuurlijk actief. Hij was bestuurslid van afdeling Zeeland en vertegenwoordigde de afdeling op de algemene vergadering in Wassenaar. Daarnaast had hij zitting in de foktechnische commissie voor trekpaarden.

Eer voor jaren inzet

In 2011 werd Antoine al benoemd tot erelid van afdeling Zeeland. In 2011 trad hij voor de laatste keer op als voorzitter jurycommissie hengstenkeuring. Daarna werd Antoine in 2012 erelid van onze koninklijke vereniging.

“Het was een mooie tijd,” zegt Antoine. “Als je terugkijkt op alles wat je hebt mogen meemaken, dan ben je toch wel trots dat je zo lang iets voor het trekpaard hebt kunnen betekenen.”

Udo van Brandevoort, voor Antoine een indrukwekkende hengst!